

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Milana Lipovského a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Štefana Sekelského na neverejnom zasadnutí v Bratislave 20. apríla 2011, v trestnej veci proti odsúdenému **Mgr. M. G. a spol. pre trestný čin skrátenia dane v spolupáchateľstve** podľa § 9 ods. 2, § 148 ods. 1, ods. 3 písm. a/, ods. 5 Tr. zák. v znení zákona č. 248/1994 Z. z., o sťažnosti odsúdeného Mgr. M. G. proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo dňa 19. novembra 2010, sp. zn. 3T 5/04, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť odsúdeného Mgr. M. G. **sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Krajského súdu v Košiciach z 20. januára 2009, sp. zn. 3T 5/04, v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 8. októbra 2009, sp. zn. 5 To 4/2009, bol Mgr. M. G. uznaný za vinného z pokračovacieho trestného činu skrátenia dane formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2, § 148 ods. 1, ods. 3 písm. a/, ods. 5 zákona č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov (Trestný zákon) účinného do 1. januára 2006.

Za tento trestný čin mu bol podľa § 148 ods. 5 Tr. zák. za použitia § 40 ods. 1 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody na 2 (dva) roky nepodmienečne. Podľa § 39a ods. 3 Tr. zák. bol zaradený na výkon trestu odňatia slobody do I. (prvej) nápravno-výchovnej skupiny.

Odsúdený Mgr. M. G. podal na krajský súd žiadosť o upustenie od výkonu trestu, ktorú odôvodnil vážnymi zdravotnými dôvodmi a doložil lekárskou správou. Krajský súd uznesením z 2. júna 2010, sp. zn. 3T 5/2004, podľa § 413 ods. 2 Tr. por. rozhodol, že neupúšťa od výkonu trestu odňatia slobody u odsúdeného. Na podklade sťažnosti

odsúdeného proti rozhodnutiu krajského súdu, Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 10. augusta 2010, sp. zn. 2 Tost 19/2010, preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že krajský súd správne rozhodol, že nie je dôvod na upustenie od výkonu trestu, a preto sťažnosť odsúdeného Mgr. M. G. podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietol.

Vzhľadom na uvedené bol odsúdený Mgr. M. G. Krajským súdom v Košiciach vyzvaný na nastúpenie do výkonu trestu.

Následne na to, odsúdený podal na Krajský súd v Košiciach 10. septembra 2010 žiadosť o odklad nástupu do výkonu trestu, ktorú krajský súd z hľadiska jej obsahu posúdil ako žiadosť o upustenie od výkonu trestu. Dôvodom podania žiadosti bol vážny zdravotný stav, ktorý sa podľa jeho názoru v poslednej dobe zhoršil a z tohto dôvodu nie je schopný nastúpiť na výkon trestu. Na požiadanie súdu predložil lekársku správu ošetrojúcej lekárky MUDr. G. I. spolu s listom, v ktorom tvrdí, že trpí nevyliciteľnou chorobou diabetes a hypertenziou, a preto musí dodržiavať diabetickú a hypertenzickú diétu.

Krajský súd v Košiciach uznesením z 19. novembra 2010, sp. zn. 3T 5/04, podľa § 413 ods. 2 Tr. por. rozhodol, že neupúšťa od výkonu trestu odňatia slobody u odsúdeného Mgr. M. G., nakoľko z predloženej lekárskej správy nezistil, že by odsúdený trpel takou chorobou, ktorú by nebolo možné liečiť v zdravotníckych zariadeniach Zboru väzenskej a justičnej stráže.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený prostredníctvom svojho obhajcu sťažnosť, ktorou žiadal, aby Najvyšší súd zrušil uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 19. novembra 2010, sp. zn. 3T 5/04 a jeho žiadosti o upustenie od výkonu trestu odňatia slobody vyhovel. Mal za to, že jeho žiadosť o upustenie od výkonu trestu bola dôvodná, keďže vzhľadom na povahu jeho choroby dôveruje len svojmu odbornému lekárovi, a preto sa nechce liečiť v zdravotníckych zariadeniach Zboru väzenskej a justičnej stráže.

Najvyšší súd, ako súd rozhodujúci o sťažnosti, primárne zistil, že sťažnosť je prípustná (§ 185 ods. 2 Tr. por.), že bola podaná oprávnenou osobou (§ 186 ods. 1 Tr. por.) a v zákonom stanovenej lehote (§ 187 ods. 1 Tr. por.), zároveň však dospel k záveru, že táto nie je dôvodná.

Podľa § 413 ods. 2 Tr. por. súd môže upustiť od výkonu trestu odňatia slobody alebo jeho zvyšku, ak zistí, že odsúdený ochorel na nevyliciteľnú životu nebezpečnú chorobu alebo nevyliciteľnú duševnú chorobu.

Dôvodom postupu súdu podľa tohto ustanovenia je teda zistenie, že odsúdený ochorel na nevyliciteľnú, životu nebezpečnú chorobu alebo nevyliciteľnú duševnú chorobu. Pôjde najmä o závažné nádorové ochorenia, závažné choroby životne dôležitých orgánov, AIDS a niektoré psychózy. Pri rozhodovaní o upustení od výkonu trestu odňatia slobody preto treba starostlivo uvážiť závažnosť choroby, jej štádium a priebeh, možnosti Zboru väzenskej a justičnej stráže zabezpečiť zodpovedajúcu zdravotnú starostlivosť, ako aj prihliadnuť na dĺžku nevykonaného trestu, resp. jeho zvyšku.

Krajský súd v Košiciach správne postupoval, keď si vyžiadal vyjadrenie Generálneho riaditeľstva Zboru väzenskej a justičnej stráže - odboru zdravotnej starostlivosti, z ktorého na základe posúdenia zdravotnej dokumentácie odsúdeného Mgr. M. G. vyplýva, že tento netrpí ochorením, ktorého liečenie by nebolo možné v zdravotníckych zariadeniach Zboru väzenskej a justičnej stráže.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa teda v plnom rozsahu stotožnil s konštatovaním súdu prvého stupňa, že neboli splnené podmienky podľa § 413 ods. 2 Tr. por., a teda krajský súd nemohol rozhodnúť o upustení od výkonu trestu odňatia slobody.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti Najvyšší súd dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného Mgr. M. G. nie je dôvodná, a preto ju postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c/ zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 20. apríla 2011

JUDr. Milan L i p o v s k ý , v. r.
predseda senátu

Vypracoval: JUDr. Štefan Sekelský

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová